

22

UCHWAŁA Nr 15 RADY MINISTRÓW

z dnia 23 stycznia 1984 r.

w sprawie udzielania rekomendacji wykonawcom obiektów, robót i usług budowlanych za granicą.

W celu zwiększenia efektywności eksportu budownictwa oraz usprawnienia wykonawstwa budowlanego za granicą Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Jednostkom organizacyjnym wykonującym obiekty, roboty budowlano-montażowe oraz związane z nimi usługi projektowe, geologiczne, geodezyjne i inne udziela się rekomendacji do wykonywania tej działalności za granicą.

2. Rekomendacji udziela, wstrzymuje ją lub cofa Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na wniosek organu założycielskiego (nadzorującego) jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1.

3. Udzielenie rekomendacji, jej wstrzymanie lub cofnięcie następuje po zasięgnięciu opinii zainteresowanej jednostki organizacyjnej uprawnionej do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego, Naczelnej Organizacji Technicznej oraz międzyresortowego zespołu kwalifikacyjnego.

§ 2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami powoła międzyresortowy zespół, o którym mowa w § 1 ust. 3, określi jego skład osobowy oraz tryb jego pracy.

§ 3. Kwalifikowanie jednostki organizacyjnej do rekomendacji przez zespół określony w § 2 powinno następować z uwzględnieniem:

- 1) przedmiotu działania ustalonego w akcie o jej utworzeniu,

- 2) stanu organizacyjnego, technicznego i kadrowego, stwierdzonego we wniosku organu założycielskiego o udzielenie rekomendacji,
- 3) ekonomicznych i finansowych rezultatów działalności, ustalonych przez organ założycielski na podstawie opinii izby skarbowej.

§ 4. Minister Handlu Zagranicznego zleci Polskiej Izbie Handlu Zagranicznego prowadzenie rejestru jednostek organizacyjnych, którym udzielono w myśl § 1 ust. 2 rekomendacji, oraz określi tryb prowadzenia rejestru.

§ 5. Minister Handlu Zagranicznego zapewni podejmowanie wykonawstwa eksportu budownictwa przez jednostki organizacyjne uprawnione do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego z udziałem jednostek organizacyjnych wpisanych do rejestru, o którym mowa w § 4.

§ 6. Upoważnia się Ministra Górnictwa i Energetyki do rekomendowania na zasadach określonych w uchwale jednostek organizacyjnych do wykonywania za granicą obiektów górniczych, kopalni odkrywkowych, obiektów energetyki zawodowej i sieci najwyższych napięć.

§ 7. Przepisy § 1 ust. 1 i 2 oraz § 2—4 i 6 nie dotyczą jednostek organizacyjnych uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

23

ZARZĄDZENIE Nr 3 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 25 stycznia 1984 r.

w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego w 1984 r.

Na podstawie § 2 uchwały nr 3 Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1977 r. w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego (Monitor Polski Nr 1, poz. 3) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się czas letni w dniu 25 marca 1984 r. o godzinie 1 minut 00 w nocy czasu zimowego (środkowoeuropejskiego). Wprowadzenie czasu letniego polega na przesunięciu wskazówek zegarów na godzinę 2 minut 00, która będzie godziną początkową czasu letniego (wschodnioeuropejskiego)

§ 2. Wprowadza się czas zimowy w dniu 30 września 1984 r. o godzinie 2 minut 00 w nocy czasu letniego

(wschodnioeuropejskiego). Wprowadzenie czasu zimowego polega na cofnięciu wskazówek zegarów na godzinę 1 minut 00, która będzie godziną początkową czasu zimowego (środkowoeuropejskiego). Czas od godziny 1 minut 00 do godziny 2 minut 00 czasu zimowego oznaczać się będzie dodatkową literą „a”, np. godzina 1a minut 01, 1a minut 10 itd., aż do godziny 2a minut 00, po czym nastąpi godzina 2 minut 01 czasu zimowego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

24

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 stycznia 1984 r.

w sprawie szczegółowych zasad obliczania produkcji sprzedanej netto oraz produkcji sprzedanej dla ustalania obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej.

Na podstawie § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie wysokości obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej oraz zasad ustalania wskaźnika przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń (Dz. U. Nr 75, poz. 339) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie ustala szczegółowe zasady obliczania produkcji sprzedanej netto oraz produkcji sprzedanej liczonej w cenach realizacji lub zbytu dla ustalania obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej przez jednostki gospodarcze, określone w art. 2 ust. 2 ustawy

z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334).

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) „produkcji sprzedanej” — rozumie się przez to przychody ze sprzedaży wyrobów, robót i usług własnej produkcji jednostek gospodarczych, powiększone o różnice między wartością według cen realizacji i cen zakupu sprzedanych towarów (marże, prowizje i inne wpływy z tytułu usług handlowych) oraz o wpływy od agentów z tytułu zryczałtowanej odpłatności za przekazanie placówek sprzedaży lub usługowych w agencje na warunkach umowy zlecenia; przychody ze sprzedaży obejmują sprzedaż na zewnątrz jednostek gospodarczych, to jest dla odbiorców krajowych i zagranicznych, a także sprzedaż na rzecz własnej działalności inwestycyjnej i finansowo wyodrębnionej, biur kompletacji dostaw, sklepów fabrycznych i innych własnych punktów sprzedaży detalicznej, a w jednostkach gospodarczych zaliczonych do działu „przemysł” również sprzedaż na inne cele nieprodukcyjne, określone w przepisach o sprawozdawczości statystycznej Głównego Urzędu Statystycznego,
- 2) „produkcji sprzedanej liczonej w cenach realizacji” — rozumie się przez to produkcję sprzedaną wyrażoną w efektywnie uzyskanych cenach sprzedaży, pomniejszoną o należny z tytułu tej sprzedaży podatek obrotowy, ujemne różnice wyrównawcze cen i ujemne rozliczenia wyrównawcze w eksporcie, a powiększoną o dotacje przedmiotowe, dodatnie różnice wyrównawcze cen i dodatnie rozliczenia wyrównawcze w eksporcie,
- 3) „roku (okresie) obliczeniowym” — rozumie się przez to rok (okres), za który dokonuje się obliczenia obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej,
- 4) „roku (okresie) bazowym” — rozumie się przez to rok (okres) poprzedzający rok obliczeniowy.

§ 2. 1. Produkcję sprzedaną netto ustala się według formuły:

$$P_n = S - M, \text{ gdzie}$$

P_n — oznacza produkcję sprzedaną netto,

S — oznacza produkcję sprzedaną liczoną w cenach realizacji,

M — oznacza koszty materialne według rodzaju bez amortyzacji, to jest koszty zużycia materiałów, paliw, przedmiotów nietrwałych i tymczasowego zaplecza, koszty energii oraz usług sprzętowych, transportowych, remontowych i innych usług, zaliczanych w przepisach o sprawozdawczości statystycznej Głównego Urzędu Statystycznego do kosztów materialnych. Sumę kosztów materialnych koryguje się o przyrost lub spadek stanu rozliczeń międzyokresowych kosztów przygotowania nowej produkcji i remontów środków trwałych między początkiem roku i końcem okresu; przyrost stanu tych kosztów zmniejsza, a spadek zwiększa wielkość „ M ”.

2. Jednostki budowlano-montażowe ustalają produkcję sprzedaną netto według formuły określonej w ust. 1, z tym że:

- 1) nie uwzględnia się w wielkości „ S ” przychodu ze sprzedaży, a w wielkości „ M ” kosztów materialnych, dotyczących produkcji budowlano-montażowej wykonanej poza granicami kraju,
- 2) wielkość „ S ” koryguje się o przyrost lub spadek stanu robót budowlano-montażowych w toku między

początkiem roku i końcem okresu; przez stan produkcji budowlano-montażowej w toku na początek i koniec roku rozumie się sumę kosztów właściwych robót w toku oraz nie zaliczanych do przychodu ze sprzedaży robót zafakturowanych, lecz nie opłaconych w ciągu 25 dni od zakończenia roku; przyrost stanu zwiększa, a spadek zmniejsza wielkość „ S ”.

3. Inne niż budowlano-montażowe jednostki gospodarcze o produkcji sezonowej, długim cyklu produkcyjnym lub gdy uzasadniają to inne istotne przyczyny mogą w wielkości „ S ” uwzględniać przyrost lub spadek stanu produkcji w toku (Z_t), półfabrykatów (Z_p) i wyrobów gotowych (Z_w) między początkiem roku a końcem okresu; przyrost stanu zwiększa, a spadek zmniejsza wielkość „ S ”. Uzupełnienie formuły produkcji sprzedanej netto o wielkości Z_t , Z_p lub Z_w albo o wszystkie te wielkości może nastąpić za zgodą organu założycielskiego lub innego organu sprawującego nadzór nad jednostką gospodarczą, wydaną w porozumieniu z Ministrem Finansów, chyba że były one uwzględnione przy obliczeniu produkcji sprzedanej netto za 1983 r.

§ 3. Przy ustalaniu produkcji sprzedanej netto nie uwzględnia się w wielkościach „ S ” i „ M ” wartości wyrobów (półfabrykatów), robót i usług oraz związanych z ich wytworzeniem kosztów materialnych:

- 1) dotyczących sprzedaży dokonywanej wewnątrz przedsiębiorstw (np. wielozakładowych, kombinatów) w ramach ich działalności eksploatacyjnej,
- 2) wykonanych przez zespoły gospodarcze, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1983 r. w sprawie zakładowych zespołów gospodarczych organizowanych w przedsiębiorstwach produkujących na rynek (Dz. U. Nr 68, poz. 302).

§ 4. Przyrost produkcji sprzedanej netto okresu obliczeniowego stanowi różnicę między ustaloną według zasad określonych w § 2 produkcją sprzedaną netto okresu obliczeniowego i odpowiadającego mu okresu bazowego, z uwzględnieniem stanu organizacyjnego na koniec okresu obliczeniowego.

§ 5. 1. W celu wyłączenia wpływu zmian cen na wielkość produkcji sprzedanej netto przelicza się tę produkcję:

- 1) za rok bazowy — z tytułu zmian cen, które nastąpiły w ciągu roku bazowego i na pierwszy dzień roku obliczeniowego, według cen stosowanych w pierwszym dniu roku obliczeniowego; w razie dokonywania sprzedaży wyrobów, robót i usług po różnych cenach umownych oraz zakupów materiałów po różnych cenach regulowanych lub umownych za podstawę ustalenia stosowanych na pierwszy dzień roku obliczeniowego cen średnioważonych przyjmuje się aktualne na ten dzień ceny oraz ilości sprzedaży lub zakupów ostatniego miesiąca roku bazowego,
- 2) roku obliczeniowego — z tytułu zmian cen, które nastąpiły po pierwszym dniu roku obliczeniowego.

2. Wielkość „ S ” podlega przeliczeniu z tytułu zmian:

- 1) cen urzędowych, regulowanych i umownych, po których następuje sprzedaż wyrobów, robót i usług,
- 2) stawek urzędowych marż handlowych, realizowanych przy sprzedaży towarów,
- 3) stawek podatku obrotowego oraz dotacji przedmiotowych,

4) podstawowego kursu walut oraz wysokości rozliczeń wyrównawczych w eksporcie.

Przeliczenia z tytułów, o których mowa w pkt 3 i 4, są dokonywane, gdy tak stanowią decyzje wprowadzające te zmiany, z wyjątkiem przeliczeń bazowej wielkości „S” dla 1984 r.

3. Wielkość „M” może podlegać przeliczeniu z tytułu zmian:

- 1) cen urzędowych, regulowanych i umownych zakupionych materiałów, surowców i opakowań, których co najmniej połowa rocznego zużycia jest zaliczana w kalkulacjach kosztu wyrobów, robót i usług do pozycji „Materiały bezpośrednie”,
- 2) cen urzędowych paliw, energii oraz taryf kolejowych,
- 3) podstawowego kursu walut, jeżeli tak stanowi decyzja wprowadzająca zmianę.

4. Nie zalicza się do zmian cen, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz w ust. 3 pkt 1, zmian wynikających z:

- 1) zaniechania produkcji dotychczas wytwarzanych wyrobów, robót i usług,
- 2) uzyskania lub utraty dla wyrobu znaku jakości,
- 3) udzielania rabatów, przeceny wyrobów, stosowania dopłat z tytułu atestacji wyrobów, sprzedaży wyrobów w partiach różnej wielkości,
- 4) różnic w wysokości cen transakcyjnych,
- 5) sezonowych zmian cen,
- 6) zmiany kierunków sprzedaży lub źródła zakupu, np. zmiany odbiorców lub dostawców, zastąpienia eksportu lub importu dostawami krajowymi, sprzedaży lub zakupu z pominięciem określonych szczebli pośrednictwa handlowego.

§ 6. 1. Przez zmianę ceny rozumie się wzrost lub obniżenie ceny wyrobu, roboty i usługi, materiału i stawek marż handlowych przy nie zmienionym symbolu Systematycznego wykazu wyrobów (SWW) danego artykułu. W razie sprzedaży lub zakupu artykułu po różnych cenach, rzeczywistą cenę ustala się jako średnioważoną, wynikającą z podzielenia wartości ogółu dostaw przez sprzedane lub zakupione ilości artykułu.

2. Wpływ zmian cen ustala się metodą bezpośrednią dla każdego artykułu.

3. Jeżeli ilość sprzedawanych lub zużywanych artykułów poszczególnych rodzajów jest duża, a udział każdego z tych artykułów w łącznej wartości „S” lub „M” jest nieznaczny, przeliczenia mogą być dokonywane dla grup artykułów, pod warunkiem że:

- 1) są one objęte symbolem Systematycznego wykazu wyrobów, w którym co najmniej pierwszych pięć znaków cyfrowych tego symbolu jest identycznych,
- 2) zaliczone do danej grupy artykuły objęte są jednym rodzajem cen.

Ceny średnioważone grupy oblicza się według zasad określonych w ust. 1.

§ 7. 1. Jeżeli przeliczenie przychodów ze sprzedaży oraz kosztów materialnych objętych cenami regulowanymi i umownymi:

- 1) wyrobów nowych oraz modernizowanych w celu dostosowania się do wymagań odbiorców bez zmiany zasadniczych parametrów w stosunku do wyrobów dotychczas wytwarzanych, jak na przykład z zachowaniem nie zmienionego rodzaju lub udziału głównych surowców i materiałów, właściwości użytko-

wych, kształtu, założeń konstrukcyjnych, rodzaju opakowania oraz

2) robót i usług nie objętych cennikami

napotyka trudności wobec ich nieporównywalności między okresem bazowym i obliczeniowym, a udział przychodów z ich sprzedaży przekracza w okresie obliczeniowym 20% wartości produkcji sprzedanej liczonej w cenach realizacji, nie stosuje się do tych wyrobów, robót i usług zasad przeliczania przychodów ze sprzedaży i kosztów materialnych, określonych w § 5 i 6.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, wielkość „S” koryguje się o przyrost lub spadek w stosunku do okresu bazowego obciążających koszty działalności okresu obliczeniowego:

- 1) wynagrodzeń,
- 2) pochodnych od wynagrodzeń (składka z tytułu ubezpieczeń społecznych, podatek od płac, odpisy na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy),
- 3) odpisów amortyzacyjnych majątku trwałego,
- 4) podatków.

Wysokość korekty ustala się, mnożąc kwotę przyrostu lub spadku tych kosztów przez wskaźnik udziału sprzedaży wyrobów nowych i zmodernizowanych oraz nie objętych cennikami robót i usług w łącznej wartości za okres obliczeniowy produkcji sprzedanej liczonej w cenach realizacji.

3. Wielkość „M” nie podlega przeliczeniu.

§ 8. Dane stanowiące podstawę obliczenia produkcji sprzedanej netto ustala się na podstawie ksiąg rachunkowych, a jeżeli nie są w nich zawarte — na podstawie odpowiedniej dokumentacji.

§ 9. 1. Przepisy § 2, 3, 4, § 5 ust. 1, 2 i 4, § 6 i 8 stosuje się odpowiednio przy ustalaniu produkcji sprzedanej liczonej w cenach realizacji.

2. Zasady ustalania przez jednostki gospodarcze, zaliczone do działu „przemysł”, produkcji sprzedanej w cenach zbytu i jej ewentualnych przeliczeń określają przepisy o sprawozdawczości statystycznej Głównego Urzędu Statystycznego, z uwzględnieniem przepisu § 2 ust. 3.

3. Przepis § 7 mogą stosować również biura projektów.

§ 10. Określone w zarządzeniu zasady uwzględniania wpływu zmian cen na produkcję sprzedaną netto i produkcję sprzedaną liczoną w cenach realizacji nie naruszają ustalonych w przepisach o sprawozdawczości statystycznej Głównego Urzędu Statystycznego zasad doprowadzania do porównywalności danych statystycznych o przychodach ze sprzedaży i kosztach.

§ 11. 1. Prawdliwość ustalania produkcji sprzedanej netto i produkcji sprzedanej podlega badaniu w toku weryfikacji rocznych sprawozdań finansowych.

2. W jednostkach gospodarczych, w których weryfikację rocznych sprawozdań finansowych przeprowadzają inne organy aniżeli organy Ministra Finansów, prawidłowość ustalania produkcji sprzedanej netto i produkcji sprzedanej podlega badaniu przez urzędy i izby skarbowe.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie po raz pierwszy przy obliczaniu obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej za 1984 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz